

Thomas Lorenzo, un guitarrista australià de cor mediterrani

Avui presenta en directe a Cerdanyola el seu segon disc

CARLES CASCÓN

CERDANYOLA.- Australià però de cor llatí, Thomas Lorenzo és un músic i compositor singular i de talent, com ho confirma els seus treballs amb productors com Russ Tittleman (Eric Clapton) i músics com Tom Coster (Santana) i Alfonso Johnson (Weather Report). A més, una 'suite' seva, *The Immigrant*, va ser escollida i premiada a través d'un concurs públic a nivell europeu a nivell europeu pel Liverpool Institute for the Performing Arts, al jurat del qual hi ni més ni menys que Paul McCartney, Elvis Costello i George Martin.

La peça va ser grabada però no ha estat editada i finalment no es va poder portar a les festes de La Mercè pel seu elevat pressupost -hi participaven molts músics i mig centenar de cantants- i poster per això ara Thomas Lorenzo canalitza el seu potencial per projectes més accessibles.

Però no menys interessants. El guitarrista acaba d'editar un excel·lent treball personal, *Espacio*, una col·lecció de temes instrumentals de sabor mediterrani, d'un gust exquisit en les melodies originals i una interessant aportació personal a l'hora de versionar un clàssic de Vinicius de Moraes i Tom Jobim (*Eu sei que eu vou te amar*), un dels Beatles (*Yesterday*) i el tema de les pel·lícules de James Bond.

Avui presentarà el disc a l'Ateneu de Cerdanyola (22.30 hores) en una actuació que s'ha preparat a consciència, i que tindrà una significació especial ja que el va gravar a l'estudi local Quadrophonia i l'ha publicat el segell Ottoman, també de Barcelona. A més, aquest músic nascut a Austràlia d'emigrants lleonesos i que va arribar al vallès als 14 anys, està vinculat a l'Aula de Música Moderna de Cerdanyola, i la seva coral

El guitarrista i compositor Thomas Lorenzo

l'acompanyarà en un dels temes del disc. La resta de músics sobre l'escenari seran Johnny Branchizio (guitarra electroacústica), l'exSencillos Jordi Franco (baix) i Pinyu (bateria).

Gira per comarques

«La gent més autèntica està a les comarques», diu Lorenzo per justificar que la seva petita gira no passa per Barcelona, en preferència dels llocs petits. A més, té una manera pròpia de preparar els directes. «Portem mesos treballant. Assagem unes 20 hores per cada tema. Per a mi el més important és la sonoritat del grup, el treball en equip, per poder expressar sentiments. Per això en directe només fem servir dos altaveus de gran qualitat i ens sentim tots junts».

tat i ens sentim tots junts».

Ho explica perquè troba que, en general, «aquí hi ha massa individualitat. Els músics sempre diuen "no em sento!" però falta un treball en equip».

Ell també ha après del seu primer disc, *El deseo*, que va voler gravar tan perfecte que després no va quedar content. ara, diu, «no m'interesa ser perfecte sinó ser humà en tot el que passa. M'agrada expressar-me amb pauses, amb dubtes, com un ésser humà!».

La seva música és «minoritària», reconeix, però l'està distribuïnt per internet (www.thomaslorenzo.com) i des d'un lloc molt curiós: «el punt de venda més important són els taxis de Barcelona!», diu rient. Té trampa, perquè el seu pare és taxista.